

РЕШЕНИЕ

№ 7517

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 13.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9808** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от Сдружение „Публичен алианс ВЕТО“, със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от председателя П. Л. Д., срещу отказ на кмета на [община] за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх.№26-00-494 от 08.09.2023 г. (след изпращането ѝ по подсъдност от АС-Стара Загора).

Наведените основания за оспорване, предвид изложените в жалбата оплаквания се квалифицират от съда по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК- допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, представляващият сдружението председател П. Л. Д. не се явява, но депозира писмено становище, в качеството на пълномощник-адвокат, че поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лева. При условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за неоснователна, прави възражение за прекомерност на заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение. Процесуалният представител на ответника- адв. З. Д. депозира писмено становище, с което оспорва допустимостта на жалбата по съображения, че липсва постановен отказ, който да е годен предмет на оспорване. При условията на евентуалност оспорва

и основателността на жалбата. Заявява и искане за присъждане на разноски.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Със запитване с вх.№53-00-253/11.08.2023 г. до кмета на [община] оспорващото Сдружение е поискало следната информация:

I. По отношение на заемните правоотношения, касаещи общината:

1. Колко сключени договора за заем има общината, с кои длъжници към 06.08.2023 г.?
2. Колко от договорите за заем са обезпечени и под каква форма, както и кои са кредиторите, с които са сключени договорите?
3. Коя е банката, в която се съхраняват паричните средства на общината, както и има ли инвестиционни участия в акционерни дружества по ЗППЦК ?
4. Какъв е размерът на договорените депозитни лихви, във връзка с предходния въпрос ?
5. В кои търговски дружества общината има дялови участия/акции и при какви условия?
6. Има ли и ако да, какъв е броят на предприятията, в които общината е участник в капитал, които да са обявени с влезли в сила решения в търговска несъстоятелност за периода 01.01.2017 г.- 06.08.2023 г.?

II. По отношение на събираемостта на публични вземания на [община]:

1. Колко влезли в законна сила наказателни постановления са били приведени, чрез съответните процесуални способности в изпълнение спрямо длъжници за периода 01.01.2019 г. - 06.08.2023 г.?
2. Колко наказателни постановления са отменени по съдебен ред за периода 01.01.2019 г. - 06.08.2023 г. и какъв е общият размер на заплатени разноски по съдебните производства от общината?
3. Кои са нормативните основания за издаване на наказателни постановления от общината, като се посочат поименно законите, послужили като правно основание за налагане на съответните санкции?
4. Колко висящи изпълнителни дела е образувала общината и за колко от тях са ползвани услугите на ЧСИ, съответно за колко ДСИ ?

III. По отношение на задължения към публичноправни организации от общината:

1. Какъв е броят на сключените договори за заеми с публичноправни организации, както и с кои организации са сключени?
2. Какви вземания има общината към публичноправни организации, основанията от които произтичат вземанията, както и какви действия са осъществени за тяхното събиране?
3. Какъв е броят на съдебните производства, заведени от публичноправни организации срещу общината, както и на каква фаза се намират производствата ?

IV. По отношение на граждански правоотношения, по които общината е страна:

1. Кои са дружествата, с които общината е сключила договори за дърводобив ?
2. Колко от работните МПС на дърводобивните фирми покриват изискванията за превоз, попадащ в обхвата на Регламент /ЕО/561/2006 на Съвета, а именно товарният

автомобил да е с монитран аналогов контролен уред от одобрен тип за регистриране на данните за движение на автомобила и работата на екипажа /тахограф/ ?

По заявлението е изпратено оспореното пред съда писмо, в което ответникът е изложил следното: „ при желание от ваша страна да получите интересуващите Ви отговори на вашите въпроси, моля да подадете същото по реда на Закона за достъп до обществена информация.“

При така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Налице са положителните условия, съотв. липсват процесуалните пречки по чл.159 АПК, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на съдебно оспорване. Жалбата е насочена срещу акт, който може да бъде съдебно оспорен. Обратно на доводите на пълномощника на ответника, оспореното писмо по същество обективира отказ за предоставяне на поисканата информация и подлежи на съдебно оспорване. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, като предвид липсата на указание пред кой орган и в какъв срок може да оспорва издадения отказ е приложим и удълженият 2-месечен срок по чл.140, ал.1 АПК. Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването (чл.147, ал.1 АПК)-адресатът на отказа.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Субектите, задължени за предоставянето на обществена информация, са посочени в чл.3 от ЗДОИ. Това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България-ал.1 Публичноправните субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации; физическите и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми-чл.3, ал.2.

Кметът на [община] е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Върху него тежи задължението да се произнесе при подадено заявление за достъп до обществена информация, след осъществяване на преценка дали поисканата

информация е обществена и налице ли е установено в ЗДОИ основание, което да ограничава предоставянето ѝ. Осъществената преценка следва да е установима от изложените мотиви за издаването на акта по заявлението.

Изискуемите реквизити на заявлението за обществена информация са регламентирани в чл.25, ал.1, т.1-т.5 ЗДОИ- трите имена, съответно наименованието и седалището на заявителя; описание на исканата информация; предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация и адреса за кореспонденция със заявителя. Тези реквизити безспорно се съдържат в отправеното в случая запитване. Сред тях не е правната квалификация на заявлението и посочването на дължимия процесуален ред за разглеждането му. При липсата в отправеното „запитване“ или установени служебно от органа данни за наличието на друго административно производство и след като се иска предоставянето на информация, то ответникът е дължал неговата правна квалификация и провеждането на процедурата по специалния приложим за предоставяне на информация закон-ЗДОИ. Опитът му да заеме позиция на неразбрал характера на отправеното запитване е необоснован формализъм и сочи на недопустим отказ от компетентност. Вместо да напътва заявителя да отправя ново искане по реда на ЗДОИ, ответникът е следвало да се произнесе по направеното искане с акт в дължимата по ЗДОИ форма и съдържание. В случай, че за него е съществувала някаква неяснота относно предмета на заявлението, на основание чл.29, ал.1 ЗДОИ, ответникът е могъл да уведоми заявителя да я уточни. Изглежда бидейки наясно, че неяснота в предмета на исканата информация не съществува, ответникът е изложил, че заявлението следва да се подаде по реда на ЗДОИ. Какво по различно трябва да направи заявителят не става ясно, а още по-голямо недоумение буди изявлението: „ при желание от ваша страна да получите интересуващите Ви отговори на вашите въпроси“. Каква друга причина е предположил ответникът, че съществува при отправеното до него искане за предоставяне на конкретно определена информация, освен тази да се получат отговорите на поставените въпроси, е напълно неустановимо за съда.

С оглед на изложеното съдът обуславя извод, че оспореният отказ е издаден при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила-чл.146, т.3 АПК, което обуславя отмяната му и връщане на делото като преписка за ново произнасяне по заявлението с надлежно мотивиран по ЗДОИ акт.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, правото на разноски е възникнало за жалбоподателя. То е надлежно упражнено, като преди приключването на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Дължимите разноски са в размер на 10 лева- заплатена държавна такса за жалбата до съда. Искането за присъждане на заплатено от Сдружение „Публичен алианс ВЕТО адвокатско възнаграждение на същото физическо лице, което е и негов управляващ и представляващ орган (председател)- П. Л. Д., но вече в качеството му на адвокат, е неоснователно. Юридическите лица, каквито са и сдруженията (чл.1, ал.2 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел) придобиват права и задължения чрез своите органи-чл.131 от Закона за лицата и семейството. След като жалбата е подадена и защитата на сдружението е осъществена от негов законен орган-председателя (чл.30, ал.2 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел), физическото лице заемащо тази длъжност не може да се позовава на друго свое качество за осъществяването на защитата на сдружението-адвокат. Правото на съдебно оспорване и защитата по делото са упражнени от П. Л. Д. в качеството му на

законен орган на сдружението. Друг законен способ за извършване на правни действия от юридически лица не съществува. Същият не може да претендира за разноска, позовавайки се на друго свое качество-адвокат. Физическото лице-председател на сдружението-жалбоподател да упълномощи себе си, но в качеството на адвокат, за осъществяване на защитата в съдебното производство, е злоупотреба с правото на разноска. Отделно от това съдът съображава наличието на множество производства по ЗДОИ пред различни общини, с подадени от същото сдружение идентични заявления, като пред АССГ са образувани поне пет такива дела и по всички от тях се иска 2000 лева адвокатско възнаграждение, и при същите условия на осъществено представителство. По тези съображения и на основание чл.40, ал.1 ЗДОИ съдът отрича дължимостта от ответника на адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба на Сдружение „Публичен алианс ВЕТО“, със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от председателя П. Л. Д., отказ на кмета на [община] за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх.№26-00-494 от 08.09.2023 г.

ВРЪЩА делото като преписка на кмета на [община] за произнасяне, съобразно дадените в мотивите към решението указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от съобщаването му.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Сдружение „Публичен алианс ВЕТО“, с ЕИК-206598656 сумата в размер на 10 (десет) лева, разноска по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване. (чл. 40, ал.3 ЗДОИ).

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: